

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 17 grudnia 2013 r.

upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2013/805/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismem zarejestrowanym przez Komisję w dniu 18 czerwca 2013 r. Rzeczpospolita Polska wniosła o upoważnienie jej do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do niektórych silnikowych pojazdów drogowych i związanych z nimi wydatków (zwanych dalej „środkami”).
- (2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja przekazała wniosek o zastosowanie odstępstwa pozostałym państwom członkowskim pismem z dnia 10 października 2013 r. Pismem z dnia 14 października 2013 r. Komisja powiadomiła Rzeczpospolitą Polską, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (3) Art. 168 dyrektywy 2006/112/WE ustanawia prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego od dostarczonych mu towarów i świadczonych na jego rzecz usług, które są wykorzystywane na potrzeby jego opodatkowanych transakcji. Art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy zawiera wymóg rozliczania się z VAT w przypadku użycia składników majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa.
- (4) Środki stanowiące przedmiot wniosku Rzeczpospolitej Polskiej zawierają odstępstwo od wspomnianych przepisów, gdyż ograniczają prawo odliczania VAT od zakupu, wynajmu lub leasingu niektórych silnikowych pojazdów drogowych oraz wydatków z nimi związanych, oraz

zwalniają podatnika z obowiązku rozliczenia się z VAT od wykorzystania pojazdów objętych ograniczeniem do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

- (5) Trudne jest dokładne określenie zakresu wykorzystywania pojazdów silnikowych do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a nawet jeśli jest to możliwe, związana z tym procedura jest często uciążliwa. W ramach środków, których dotyczy wniosek, kwota odliczenia VAT w przypadku wydatków związanych z pojazdami silnikowymi, które nie są używane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, powinna, z pewnymi wyjątkami, być ustalana na podstawie procentowej stawki zryczałtowanej. Na podstawie dostępnych informacji władze Rzeczpospolitej Polskiej uważają, że stawka 50 % jest uzasadniona. Jednocześnie w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania wymóg rozliczenia się z VAT w przypadku użycia pojazdu silnikowego do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej powinien być zawieszony, jeśli pojazd ten podlega takiemu ograniczeniu. Środki te mogłyby być uzasadnione potrzebą uproszczenia procedury poboru VAT i zapobieżenia uchylaniu się od płacenia podatków wynikającemu z niewłaściwego prowadzenia dokumentacji oraz składania fałszywych deklaracji podatkowych.
- (6) Ograniczenie prawa do odliczenia w ramach środków powinno dotyczyć VAT płaconego od zakupu, nabycia wewnątrzwspólnotowego, przywozu, leasingu lub wynajmu określonych silnikowych pojazdów drogowych oraz związanych z nimi wydatków, w tym zakupu paliwa.
- (7) Niektóre typy pojazdów silnikowych powinny zostać wyłączone z zakresu stosowania środków, ponieważ – ze względu na swój charakter lub rodzaj działalności gospodarczej, do jakiej są wykorzystywane – ich ewentualne użycie do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej uznaje się za nieistotne. W związku z tym środki nie powinny mieć zastosowania do pojazdów posiadających (łącznie z siedzeniem kierowcy) więcej niż dziewięć miejsc siedzących lub pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3 500 kg. Ponadto ograniczenie prawa do odliczenia nie ma zastosowania do VAT naliczonego od wydatków, które są w całości związane z działalnością gospodarczą podatnika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

- (8) Środki stanowiące odstępstwo powinny być ograniczone w czasie, aby można było ocenić ich skuteczność oraz stwierdzić, czy wskaźnik procentowy jest odpowiedni, ponieważ proponowana wysokość opiera się na wstępnych ustaleniach dotyczących użycia do celów działalności gospodarczej.
- (9) Jeśli Rzeczpospolita Polska uzna za konieczne przedłużenie stosowania środków na kolejny okres po roku 2016, najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2016 r. powinna przedłożyć Komisji, wraz z wnioskiem dotyczącym przedłużenia, sprawozdanie dotyczące stosowania przedmiotowego środka, zawierające przegląd stosowanego wskaźnika procentowego.
- (10) W dniu 29 października 2004 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę Rady 77/388/EWG⁽¹⁾, obecnie dyrektywę 2006/112/WE, obejmującą harmonizację kategorii wydatków, w odniesieniu do których mogą mieć zastosowanie wyjątki od prawa do odliczenia. Zgodnie z tym wnioskiem wyjątki od prawa do odliczenia można stosować do silnikowych pojazdów drogowych. Przewidziane w niniejszej decyzji środki stanowiące odstępstwo powinny wygasnąć w dniu wejścia w życie takiej dyrektywy zmieniającej, jeśli data ta będzie wcześniejsza niż data wygaśnięcia niniejszej decyzji.
- (11) Odstępstwo będzie miało jedynie niewielki wpływ na ogólną kwotę podatku pobieranego w końcowym etapie konsumpcji i nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W drodze odstępstwa od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE, Rzeczpospolita Polska zostaje niniejszym upoważniona do ograniczenia do wysokości 50 % prawa do odliczenia VAT od zakupu, nabycia wewnątrzspółnotowego, przywozu, wynajmu lub leasingu silnikowych pojazdów drogowych, a także VAT naliczanego od wydatków związanych z tymi pojazdami, jeśli pojazd nie jest używany wyłącznie do celów działalności gospodarczej.

2. Ograniczenie do wysokości 50 %, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do pojazdów silnikowych o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3 500 kg lub pojazdów

silnikowych posiadających łącznie z siedzeniem kierowcy więcej niż dziewięć miejsc siedzących.

3. Ponadto ograniczenie do wysokości 50 %, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do VAT naliczonego od wydatków, które są w całości związane z działalnością gospodarczą podatnika.

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE Rzeczpospolita Polska zostaje upoważniona do nietraktowania jako świadczenia usług za wynagrodzeniem prywatnego wykorzystania przez podatnika lub jego pracowników, lub bardziej ogólnie, wykorzystania do celów innych niż prowadzona przez podatnika działalność, pojazdu, do którego zastosowanie ma ograniczenie do wysokości 50 %, o którym mowa w art. 1 niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r. Niniejsza decyzja wygasa dnia 31 grudnia 2016 r. lub w dniu wejścia w życie przepisów unijnych określających wydatki związane z silnikowymi pojazdami drogowymi, które nie dają prawa do pełnego odliczenia podatku VAT, jeśli data ta będzie wcześniejsza.

2. Wniosek o przedłużenie środków określonych w niniejszej decyzji, przedkłada się Komisji do dnia 1 kwietnia 2016 r. Do tego wniosku załącza się sprawozdanie obejmujące przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady
L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1).